



En dic Manuel (Manolo) Belmonte Ramon, vaig néixer a Castelldefels fa 55 anys, el primer fill (de quatre) de Manuel i de Núria, ambdós “nouvinguts” a Castelldefels en temps de postguerra, el pare des d’Almeria i la mare des de Gandesa, enamorat -com si fos el primer dia- de la meva companya de vida, l’Eva, amb qui he tingut la sort de tenir dos fills, la Mireia i en Manel i, recentment, he rebut la notícia de que seré avi, el que em fa immensament feliç.

A finals dels 80 vaig partir un accident laboral que em va impedir dedicar-me a l’ofici de fuster al negoci familiar, raó per la qual vaig adquirir un taxi i, des de aquell moment, moltíssima gent em coneix com el “14”. Tot i que el meu inici al taxi va ser molt poc afortunat, he d’agrair aquesta feina que em permet relacionar-me amb tantíssima gent. Des de fa temps lluito per revaloritzar el sector del taxi amb la ferma creença de que la unió i la lluita milloren el mon.

Soc molt xerraire i em considero una persona alegre i dinàmica, amb vocació de servei i mot empàtica, un “manetes” al que no li costa arremangar-se i col·laborar amb les persones del seu entorn per intentar millorar les seves circumstàncies i si cal, canto i ballo sense complexes i per sobre de tot, un optimista.

He viscut tota la meva vida a Castelldefels, he estat espectador de com s’ha anat transformant de poble a ciutat, la seva expansió, de com ha variat la seva fisonomia i, tot i que no sempre he estat d’acord en com ha evolucionat, considero que és un lloc privilegiat per viure motiu pel qual se’ns posa al davant el repte de que les dinàmiques econòmiques i especulatives ens expulsi de casa nostra, somio un Castelldefels on els meus fills puguin viure a prop meu -com jo he viscut a prop dels meus pares- i gaudir dels meus nets en una ciutat pensada per i per a les persones.

A més a més, somio amb un Castelldefels català i catalanista, aquell que es va evidenciar i manifestar l’1 d’octubre de 2017, aquell que va arregar al poble en la defensa de la democràcia i els nostres drets, amb el convenciment de que mai més tornarem enrere en les nostres pretensions com a poble, aquell que ens va sentir orgull de pertinença, de lluita, de solidaritat, d’inclusió i d’alegria.

Com a conseqüència dels meus neguits i anhels vull donar suport a aquest projecte de Primàries Castelldefels, perquè una altre forma de fer política és possible, perquè no ens podem quedar a casa esperant que altres ho facin, perquè la política ha d’anar de baix a dalt, perquè hem de poder aprofitar el valor afegit de la ciutadania, perquè hem de poder fiscalitzar l’actuació dels nostres polítics, perquè després de l’1 d’octubre no em puc conformar només amb votar, vull ser part –no només espectador- de la construcció de la República Catalana.